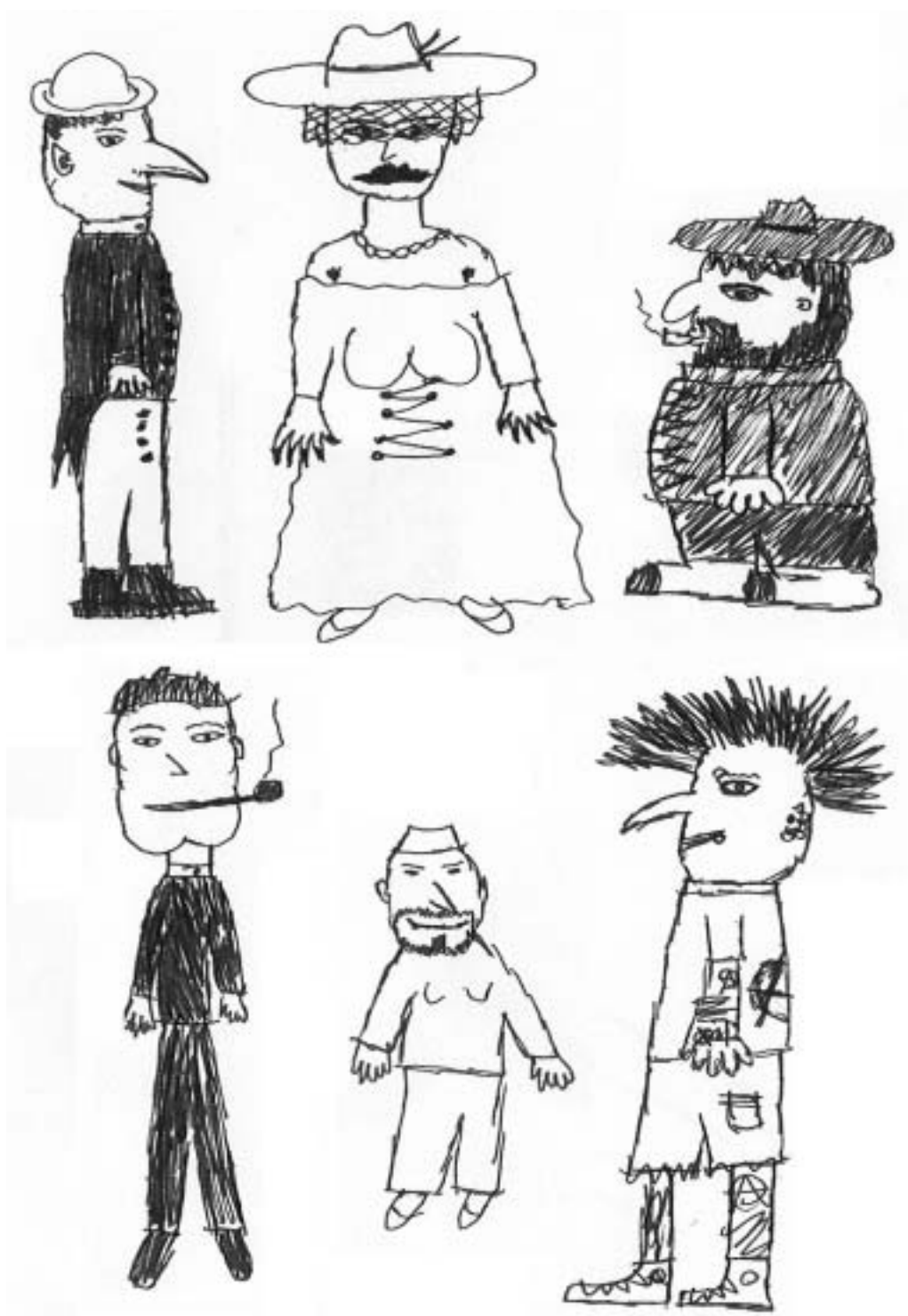

A Közgazdasági Politechnikum lapja

Poligráf

XIII. évfolyam 6. szám 2004. február 26.

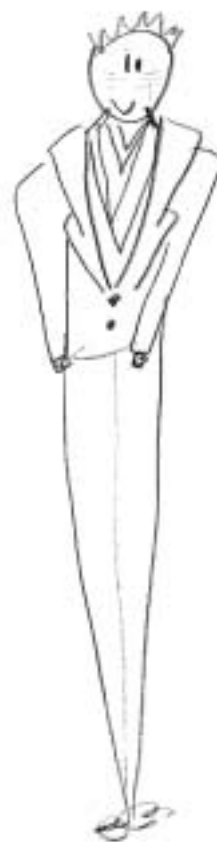

EMLÉKEZTETŐ

Az Iskolatanács 2004. február 17-i üléséről

Jelen voltak:

	<i>Szülők</i>	<i>diákok</i>
KARMA	Ihász Dezső	-
(P)Olympos	Andrasev Brigitta	-
M&Ms	-	-
JAM	Dominikné Nagy Szilvia	-
ALfonZOO	Megyeri Ágnes	Balogh Dávid
Kabaré	Geréné Matzner Katalin	-
AzBest	-	Tóth Áron
AnZsu	Varga Jánosné	Varga Kitti
Poly-P	Szikné Piros Magda	-
AttiTüd	Dr. Béres István	Csata Gergely
GézAndGúz	Zsiborásné D. Gabriella	Győri Zsuzsanna
Afro(Poli)sz	Kádár László	Máté Éva
(m)Aster-X	-	Oláh Panni
Monopoli	-	Lippényi Miklós
M.O.N.D.	-	Schepác András
NincsZsák	Jeney Sarolta	-
27-eS	Szabó Beatrix	Szabó Domi
Polifóbia		-
Pöpec		-
Tanerők:	Jakab Judit, Láng Andrea, Lendvai Györgyi, Puskás Aurél	
Vendégek:	Vácziné Arnold Éva, Czibor Erzsi	

Tárgyalt napirendi pontok:

1. Az SzMSz tárgyalása, a házirend módosításához érkező észrevétel alapján (lásd. mellékletek)
2. Tájékoztató az iskolában zajló drog-prevenzióról, annak tapasztalatairól, továbblépési lehetőségekről
3. Egyebek

3. Először a Szalagavatóról volt szó. A 12. évfolyam nevében megköszöntük Arnold Évának és valamennyi szervezőnek a rendkívül körültekintő, figyelmes, türelmes előkészítést és lebonyolítást.

Ismét elhangzott, hogy a terem bérlésének költségeit a 12. évfolyamos szülők vállalták magukra. A 100 ezer forintos kiadást harmadolta a három végzős osztály. A NincsZsák már átutalt 34 ezer forintot az iskola számlájára, a MOND és a 27-eS osztályokban még tart az önkéntes befizetés.

Hogy az új helyszín bevált-e, arról még korai nyilatkozni. A közeljövőben valamennyi osztályra kiterjedő véleménykutatást kell végezni, hogy a 2004/5-ös tanév szalagavatójának helyszínét átgondoltan dönthessük el.

2. Czibor Erzsi összefoglalóan tájékoztatott a közelmúltban lezajlott – a diákokat, tanárokat egyaránt érintő - dropprevenzióról.

Megoszlott a diákok véleménye az átélt „drog-nap” hasznáról, fontosságáról. Abban viszont mindenki egyetértett, hogy minél korábbra kell megszervezni a megelőző tájékoztatást. Felmerült, hogy a szülőknek is segítség lenne a kábítószerokról, kábítószeresekről szóló felvilágosítás, csak hogy mikor és milyen keretek között folyják, azt kell eldönteni.

1. Összekapcsolódott a 2. és az 1. napirendi pont, ugyanis a „munkaképes állapot”, amely az iskolában zajló szakmai és nevelési munkának fontos feltétele, összefügghet az „anyaghasználattal” is.

A beszélgetés nagyon elhúzódott, nem értünk a végére az SzMSz vitatandó-kiegészítendő részletei megtárgyalásának. A következő itt alkalommal folytatjuk.

A legközelebbi IT-ülés 2004. március 9-én fél ötkor lesz, amikor a szülőké a moderátori szerep.

Budapest, 2004. február 18.

Jakab Judit

1. számú melléklet

Az elmúlt években már többször foglalkozott az IT a „Mi történik az órákon” című témakörrel, ami az SzMSz frissítésével kapcsolatban újra aktuális lehet. Az alábbiakban kiragadnék két pontot a Politechnikum házirendjéből, mind a jogok, mind a kötelességek oldaláról:

Az iskolapolgárok jogai

2. *A tanárok joga, hogy az oktatási folyamatban a diákok magatartásukkal lehetővé tegyék számukra az óra színvonalas megtartását.*

Az iskolapolgári kötelességek

8. *Kötelesek vagyunk tiszteletben tartani mindenki jogát, mely szerint a tanórán tanulni óhajt.*

A fenti két megfogalmazás kapcsán felmerül, hogy a Politechnikumban valóban érvényt tudunk-e szerezni minden esetben annak a jognak, hogy a tanórán biztosítjuk a tanuláshoz való jogot, aminek természetesen a másik oldala, hogy minden iskolapolgár tisztában van-e azzal, hogy neki kötelessége, hogy magatartásával elősegítse mások jogának érvényesülését.

Az iskolában zajló szakmai és nevelési munkának fontos feltétele, hogy a diákok munkaképes állapotban legyenek jelen. Mi történik akkor, ha ez az állapot nem áll elő?

A fenti probléma időnként előáll tanórákon, ami a házirendben megfogalmazott jog sérülését jelenti, ezért úgy látjuk, hogy talán a házirend elfogadása kapcsán indokolt lehet arról beszélni, hogy mit tehetünk a probléma megoldása érdekében.

Az a véleményünk, hogy ilyenkor a szülőt azonnal értesíteni kell, hogy jöjjön gyermekéért, és az osztályfőnök, diák és a szülő együttműködésével a probléma kezelése elkezdődhet. Ez az intézkedés morálisan kedvező hatású lehetne az osztályokban, csoportokban folyó munkára.

A munkaképes állapot értelmezése természetesen összefügg második napirendi pontunkkal, hiszen a drogos befolyásoltság úgyszintén ebbe a helyzetbe sodorhat embereket.

Budapest, 2003. február 12.

Lendvai Györgyi IT-titkár

2. számú melléklet

Ami kimaradt a levélből

Az SzMSz-hez kapcsolódva javaslom, hogy beszéljünk az IT-n a III.14. pontban szereplő tanári fogadóóráról. Én még emlékszem azokra az időkre, mikor havonta volt fogadóóra. Gondolom ez nem kellemes a tanároknak, de a félévenkénti egy fogadóóra mindenképpen kevés. Elég csak megkérdezni azokat a szülőket, akik fejvesztve bolyonganak ilyenkor a folyosókon, hogy vajon hova kezdjenek sorba állni, hogy hét előtt még bejussanak.

Egy másik iskolában találkoztam olyan megoldással, hogy a terem ajtajára, ahol a tanár ül, délután kifüggesztenek egy beosztást, amely 7,5 percet engedélyez minden szülőnek. Így a szülők a fogadóóra elején tollal a kezükben rohanganak fel-alá az épületben. Egyetlen biztos előnye van a dolognak, ha valaki nem jut be, már fél ötkor tudja, hogy nincs esélye, és hazaballag.

Valami hasonlóan azért elgondolkodhatnánk. Esetleg, ha nyilvánvaló, hogy néhány tanárral nagyon szeretnének beszélni a szülők, de az adott napon már nem jutnak be, további fogadóórát lehetne egy következő délutánra szervezni.

Általában hiányzik a teljes SzMSz-ből, hogy a döntési és szavazati jogkörrel rendelkező „szervezetek” (Pl. Huhogás, KB, IT, SZB stb.) esetében mi a teendő, ha nincs meg a 2/3-os többség vagy a szavazati többség. Le kell szabályozni, hogy ha nincs meg a szavazóképeség, akkor mikor lehet megtartani a következő ülést, gyűlést stb. (mindegy, hogy hívják). Pl. 8 munkanap múlva, de a törvény már lehetővé teszi, hogy a teremfoglalásból és egyéb rezsiköltségek megspórolása érdekében meg lehet tartani 30 perc múlva, és akkor már részvételi aránytól függetlenül érvényes a szavazás.

Csak, azt hiszem, erre fel kell hívni a figyelmet pl. meghívón, de lehet, hogy elég ha az SzMSz-ben benne van.

Osztályszülői tanácskozás - Itt jó volna belevenni, hogy a szülők is indítványozhassák az összehívását pl. 1/3-os aláírással. Ld. pl. Huhogás II.4.1.o.,p. pontok

III.20. Biztosítás - Nem tudom, hogy van-e az iskolának felelősségbiztosítása. de ha nincs, ki kellene terjeszteni, elkerülendő pl. ha valaki elesik az iskola előtt (járókelő is lehet) vagy az iskolában. Iszonyatos perekbe lehet bonyolódni! De a tanárookra és egyéb dolgozókra is lehet terjeszteni, a gyerekekre meg ugye van. Ezt jó volna tisztázni! Nem olyan horribilis összeg a kiterjesztés, saját tapasztalataim alapján mondom.

III.27. A védő óvó előírások közé - az első IT tapasztalatai alapján - a szándékos szemeteletést is be kellene venni, vagy a Házirendbe.

Az 1. számú melléklet szerint ha a diák nincs munkaképes állapotban, és a szülő jön érte, akkor az a hiányzás igazolt vagy igazolatlan. Egyébként ez arra az esetre is vonatkozik, ha valaki olyan szinten zavarja az órát, hogy képtelenség érdemi munkát végezni? (Én támogatom, és nagyon jó ötletnek tartom. De ezt tisztázni kellene (igazolt vagy sem), mert pl. ha valaki késik az óráról, egy bizonyos idő után akkor is igazolatlant kap, ha az óra többi felén ott van. És itt is a Házirend be nem tartásáról van szó, stb. Mi a szankció ilyen esetben?

Iskolabírószági határozat

Az Iskolabírószág 2004. január 16-án AnZsu-osztályos tanulók sorozatos órai fegyelmezetlenség, munkamegtágadás miatti feljelentését, és dohányzás miatti fegyelmi ügyét tárgyalta. A bíróság összetétele: László Erika (szülő), Lévai Balázs (diák), Veres Gábor (tanár).

A tanórai rendzavarók ügyét az osztályfőnökök, Telek Andrea és Kővári Péter terjesztették a bíróság elé. Az ügy nem előzmények nélküli, már az elmúlt évben is hasonló problémák voltak, amelyeket az osztályfőnökök személyes beszélgetéssel, szerződéssel, iskolapszichológus bevonásával igyekeztek kezelni. Az eredmény azonban elmaradt, folytatódtak a nem megengedhető órai események, a feljelentett tanulók tovább akadályozták az osztály tanulmányi munkáját. Ebben a tanévben az osztályfőnökök közölték a fegyelmezetlen diákokkal, hogy elfogyott a türelmük, és más eszközökhöz kívánnak nyúlni, beleértve akár az Iskolabírószág előtti számonkérést is. A helyzet 2003 novemberének végére érett meg az ígélet beváltására. Közben történtek változások, a beígért lépések miatt többen változtattak viselkedésükön, amit a szaktanárok jelzései is igazoltak. Ennek ellenére az osztályfőnökök fenntartották a panaszt, de egyéni mérlegelést és az indokolt esetekben enyhébb ítéletet kértek. A bíróság a fegyelmi eljárás előkészítő szakaszában szaktanári véleményeket kért, amelyeket a társadalomismeret, művészetismeret, kommunikáció, matematika és testkultúra tanárai el is készítettek. A leírtakat a bíróság áttekintette és felhasználta a határozathozatal során.

Néhány tanuló korábban a nomád táborig magatartása miatt már állt bíróság előtt, ítéletükben pedig utalás volt a későbbi viselkedésük esetleges következményeire. A bíróság ezt a határozatot is bekérte. A tárgyaláson valamennyi tanuló megjelent, legtöbbjük szüleivel érkezett. A bíróság leszögezte, hogy a tanórákon kialakult helyzet több összetevőre vezethető vissza, de ezekből a tárgyaláson kizárólag a diákok felelőssége és szerepe vizsgálható. Elsőként a tanulók kaptak szót, sorban értékelhették saját magatartásukat, illetve véleményt fűzhettek a róluk kialakult tanári véleményekhez. A panaszok jogosságát minden tanuló elismerte, de elmondták azt is, hogy az utóbbi hetekben igyekeztek változtatni, és ez sikeres is volt. A tanári vélemények legtöbb esetben alátámasztották az elmondottakat. Néhány tanuló egyes tantárgyakat nevezett meg, amelyeken kevésbé képesek dolgozni, nem érdekli őket a tananyag. A feltárás, együttműködés és a változtatási szándék kifejezésében különbségek voltak, ezeket csak mint enyhítő körülményt vettük figyelembe.

Határozatok:

- 1) Fegyelmi fokozatok: egy figyelmeztetés (a szaktanári vélemények és a tárgyalás alapján enyhítve), két intés, két megrovás, egy szigorú megrovás (a dohányzás és a nomád táborig ügy miatt súlyosbítva).
- 2) A bíróság felkéri az osztályfőnököket, hogy a következő negyedév során heti rendszerességgel kérjenek szaktanári véleményeket az érintett tanulók magatartásáról, és az erről készült feljegyzéseket, értékeléseket 2004. március végéig juttassák el a bíróság felkérésére. A bíróság arra is felkéri az osztályfőnököket, hogy az osztályban beszéljék

meg az ügyet, ehhez az alábbi kérdéseket ajánljuk: mit jelent a tanulás, milyenek a tanórák, hogyan valósítható meg a partnerség és az együttműködés az osztályon belül, illetve a diákok és a tanárok között?

4) A nomád tábori ügyben érintett tanulók tábori részvételtől való eltiltás büntetés életbe léptetését a bíróság a 2. pontban leírt értékeléstől tette függővé. Ez azt jelenti, hogy amennyiben ezek a tanulók a rendszeres jelzések szerint meggyőző javulást mutatnak, akkor részt vehetnek az idei Nomád Táborban. Amennyiben viszont nem lesz változás, vagy romlik a magatartásuk, akkor a tiltás automatikusan életbe lép.

(2) Két tanuló a dohányzási tilalom megsértése miatt is feljelentésre került. Az érintettek elismerték a panaszban foglaltakat. Egyikük az órai rendzavarók között volt, ezért a halmozódó ügyek miatt súlyosabb fegyelmi fokozatot, szigorú megrovást kapott. A másik tanuló csak ebben az ügyben szerepelt, határozata: intés.

Az Iskolabíróság nevében:

2004. január. 26.

Veres Gábor, tanár bíró

Az

ELŐSZOBA GALÉRIA

2004. február 23-tól

Balogh János
- Volt Vendel utcai diák -
részgrafikáit

mutatja be.

Ha van kedved, Te is kiállíthatod alkotásaidat: festményeidet, szobraidat, fotóidat, csak szólj Juditnak vagy Tibornak!

A Sport pontverseny állása a második negyed után

férfi egyéni verseny

női egyéni verseny

Név	Osztály	Végeredmény		Név	Osztály	Végeredmény
Nagy Bence	Poli(tour)	282	1	Láng Andrea	Tanerő	279
Fekete Ádám	Tanerő	222	2	Haragh Zsófi	Kabaré	216
Kővári Péter	Tanerő	222	3	Meggyesfalvi Bogi	AlfonZOO	204
Lobmayer Balázs	Kabaré	204	4	Gliba Viktória	Tanerő	204
Apkó Tamás	Karma	204	5	Winkler Sára	Poly-p	198
Senkó Attila	Poly-p	192	6	Mihók Viki	Tanerő	180
Fábián Zsolt	Karma	192	7	Lendvai Györgyi	Tanerő	180
Nagyon sokan		180	8	Szöllősi Emese	Karma	180
			9	Csécs Letti	Pöpec	131,5
			0	Plagányi Vivi	27-eS	102

csapatverseny

	osztály	pontszám	létszám	átlag
1.	Kabaré	1290	26	46,07
2.	KARMA	1203	25	44,56
3.	(P)Olympos	1089	25	40,33
4.	Tanerő	2240	56	38,62
5.	Poly-p	774	25	28,67
6.	ALfonZOO	660	25	24,44
7.	MOND	492	22	20,50
8.	AnZsu	522	24	20,08
9.	Attitűd	458,5	24	17,63
10.	JaM	462	25	17,11
11.	Poli-tour	282	16	15,67
12.	AzBest	360	25	13,33
13.	Pöpec	257,5	22	10,73
14.	27-eS	219	22	9,13
15.	NincsZsák	150	23	6,00
16.	GézAndGúz	59,5	24	2,29
17.	Monopoli	56	23	2,24
18.	(m)Aster-X	47,5	23	1,90
19.	Afro(poli)sz	30	25	1,11
20.	M&M's	0	25	0,00

2004. január 16.

Kóvári Péter

A JANUÁRI FORDULÓ MEGFEJTÉSEI

1. Ki nem illik a következő sorba?

- Aphrodité, Héra, Léda, Pallasz Athéné
Léda nem versengett a legszebbnek járó almáért Thétisz esküvőjén.
- Antigoné, Haimón, Iszméné, Kreón, Párisz
Párisz nem tartozik a thébai mondakörhöz.
- Don Quijote, Dulcinea, Frederico, Pedro mester, Sancho Panza
Frederico nem Cervantes művének a szereplője.

2. Az alábbi részleteknek kik a szerzői? Mi a művek címe? Mely korokat idézik?

- Régi dicsőségünk hol késel az éji homályban?
Vörösmarty Mihály: Zalán futása, első ének – honfoglalás kora
- Isten áldjon aranyba vont királyok
Kiknek még a gonosz tűzvész sem ártott
Janus Pannonius: Búcsú Váradtól – 14. század (kora reneszánsz kor)
- Mert mi haszna sí mább, ha jól megfaragják?
Nehezebb eltörni a faragatlan fát.
Arany János: Toldi estéje (6. ének) – Nagy Lajos király kora (14. század)

3. Ki filmesítette meg és milyen címmel

- Sarkadi Imre: Kútban című elbeszélését? Fábri Zoltán: *Körhinta*
- Déry Tibor: Szerelem és Két asszony című novelláját? Makk Károly: *Szerelem*
- Krúdy Gyula Szindbádját? Huszár Zoltán: *Szindbád*
- Mándy Iván A pálya szélén című novelláját? Sándor Pál: *Régi idők focija*

4. Milyen stíluseszközök teszik élénkké, szemléletessé a következő sorokat?

- A tűz sem világít,
Kezdi hunyorgatni hamvas szempilláit (Arany)
Hunyorgat: *megszemélyesítés*
hunyorgatni hamvas: *alliteráció*
tűz szempillái: *metafora*
- Érzed-e a csöndet s az éjszakát? (Babits)
Érzed-e a csöndet s az éjszakát?: *költői kérdés*
Érzed-e a csöndet: *szinesztézia*
érzed-e az éjszakát: *alliteráció*
Csöndet, éjszakát: *párhuzam*

5. Mi a miniatúra, és van-e köze e szónak a latin eredetű mini szóhoz?

Festett kép, kezdőbetű vagy egyéb dísz a középkori kéziratokban a miniatúra jelentése. Nincs köze a mini szóhoz. Etimológiailag a mīnium szó eredetijével tartozik össze, ugyanis az ókorban és a középkori könyvfestészetben gyakran alkalmazták ezt a színtartó cinóberpiros festéket, amely azonban nem azonos a mai mīniummal.

6. Zenei villámkérdések:

- a) Ki a Peer Gynt írója és zeneszerzője? Ibsen, Grieg
- b) Melyik osztrák zeneszerző volt a Magyar Királyi Operaház igazgatója? Mahler
- c) Melyik Nobel-díjas költő verseire készült Andrew Lloyd Webber Macskák-ja? T. S. Eliot
- d) Ki volt a cimbalom legnagyobb magyar művésze? (1) Rácz Aladár
- e) Melyik magyar zeneszerző született Kecskeméten? Kodály Zoltán
- f) Melyik zeneműben énekelnek iparosok? Wagner: A nürnbergi mesterdalnokok
- g) Mi a milánói operaház neve? Scala
- h) Hallhatott-e Giuseppe Verdi szaxofont? Igen, mert már a 19. század 2. felében ismert hangszer volt, amikor Verdi élt.

MEGFEJTETTÉK:

BENEDEK ISTVÁN (Poly-P), IMRE DÁNIEL (AZBEST),
KISS MELINDA (Poly-P), MAJOR CSILLA (AFRO(POLI)SZ),
SCHEPÁ CZ ANDRÁS (M.O.N.D.)

GRATULÁLUNK!

FEBRUÁRI forduló

BEADÁSI HATÁRIDŐ: 2004. MÁRCIUS 8.

(A kérdések ezúttal már ismerősek lehetnek, a műveltségi vetélkedőn is elhangzottak.)

1. Dráma-zanza

Kinek melyik drámájára ismersz az alábbi rövidítésekben? (10 pont)

- a) Trónutódlástól megfosztott királyfi egy szellempartit követően hosszas bizonyítási eljárás után saját élete árán visszazökkenti az időt rendes kerékvágásába
- b) Határozott leány testvéri szeretettől és az égi hatalmak feltétlen tiszteletétől vezérelve szembeszáll leendő apósával
- c) Tehetős, ám pénzsűkében élő polgárember igyekszik megakadályozni gyermekei házassági terveit, de a véletlen keresztülhúzza számításait
- d) Ifjú ember magasra föltekintve tesz vallomást tőle tiltott kedvesének, szerelmüknek különféle patikaszerek és a hideg acél vet véget
- e) Jó erkölcsöt, mély vallásosságot és tisztességet mutató férfiember többeknek vall szerelmet, az elutasítás sem riasztja el, s mindenféle javakra is szert tesz mások hiszékenysége árán
- f) Sok felesleges dolgot tudó lányok beszélgetnek, miközben eljárt felettük az idő
- g) Tizenharmadikként érkező fiú, aki valójában vadászkutyának képzelem magát, anynyit segít egy családnak, hogy nagy buzgalmában tönkretesz az életüket, többen nem látják tisztán a dolgokat, egyikük le is lövi magát

h) Egy vidámnak látszó család addig-addig dobozol fontos vendégükkel együtt, hogy a végére már azzal sem törődnek, ha vendégük nem éri el a buszt. A postás nem mindig csenget, de ettől még nem lehetetlen hőssé válni

2. Pesti Est

Ki a rendezője és mi a címe azoknak a filmeknek, amelyekre ráismerhetsz az alábbi sűrített leírásokban? (4 pont)

a) A nemek harcának spanyol mestere bizarr szappanoperát kerít egy ápoló, egy újságíró, egy női torreador és egy sérült táncosnő köré. (A film Arany Glóbusz és Oscar-díjat is kapott 2003-ban)

b) Alapfilm a lassan megkövesülő francia újhullám idejéből. Klasszikus háromszög-történet: két jó baráttra jut egy gyönyörű nő.

c) Kalauzok stresszes és kalandos élete a budapesti metró járataiban. Rejtélyes gyilkos, bliccelő utasok, BKV változott királyfi.

d) Hihetetlen sztárparádé egy francia kisvárosban. Az egyedi, kissé meseszerű vígjátékban a bigott polgármester és az élveteg polgárok harcát kísérhetjük figyelemmel. A háborúskodást egy édességfőző asszony robbantotta ki.

3. Tedd időrendbe az alábbi egyházi zeneműveket! (4 pont)

- Byrd: Mise négy hangra
- Mozart: Requiem
- Janacek: Pravoszláv mise
- Verdi: Requiem
- Vivaldi: Gloria

4. Villámkérdések (7 pont)

- Milyen hangszerekből áll a vonószekerek?
- Mit jelent magyarul a concerto?
- Mit jelent a gregorián szó?
- Mi a különbség helyzetkomikum és jellemkomikum között?
- Mit csinál egy producer?
- Mit csinál egy dramaturg?
- Mi a közös a következő listában: haiku, limerick, iambosz, dithürambosz, carmen?

5. Vers-mix: Húsz versből készült a következő egyveleg. A felismert sorok mellett jeöld, ki az eredeti szerző, mi a költeménycím? (Legalább tizet nevez meg!) (10 pont)

Elmondanám ezt néked. Ha nem unnád.
 Midőn ezt írtam, tiszta volt az ég,
 Zöld ág virított a föld ormain.
 Elefánt voltam, jámbor és szegény,
 Hűvös és bölcs vizeket ittam én.
 Az idő nyerített akkor azaz papagájosan kinyitotta a szárnyait.
 Az évek jöttek, mentek, elmaradtál
 Emlékeimből lassan, elfakult
 Arcképed a szivemben.

Csak maradj magadnak!
 Biztatóm valál;
 Hittem szép szavadnak:
 Mégis megcsalál:
 Égve hagytad a folyosón a villanyt.

Ma ontják véretem.
 Gondoltam: drága, kicsi társam,
 Próbáljunk mégis megmaradni
 Ebben a gyilkos, vad dúlásban.

Tóth Gyula bádogos és vízvezeték-szerelő!
 Minek nevezzelek,
 Ha ajkaimhoz ér
 Ajkadnak lángoló rubinköve,
 S a csók tüzeben összeolvad lelkünk?

Emelj minket roppant tenyereidre,
 És a magad képére gyúrd át minket!
 Törvényen kívül, mint az állat,
 olyan légy, hogy szeresselek!
 Te fűtsd be a mozdonyt halálra,
 hajszold, hogy fekete magánya
 ne legyen néki teher!
 Az lesz csak méltó diadal számodra, nevedhez
 Méltó emlékjelt akkoron ád a világ.

Száll az idő, megvénül az ember, gyengül az ész is.
 Holtvágányra dőcögött végül
 a kopott vörös villamos. Ó jaj,
 hogy eltűnt minden, hogy hullt le évre év!
 Béke már részem: lekötöm hajómat,
 Semmi tündérkép soha fel nem oldja.
 Kegyes volt a vihar: a tengerig vetődve
 Tíz éjen át lebegtem vidám parafaként
 A mélyen, mely a romlás örök hempelygetője.
 Még szomorú se vagyok, megszoktam e szörnyü világot
 annyira hogy már néha nem is fáj, - undorodom csak.

KARINTHY FRIGYES: FEBRUÁR

Egy reggel aztán a lejtő bozótjai, amik le-
értek egészen a folyópartig, hangosan cup-
pogni és szörcsögni kezdtek: a vastag
hópaplan megrogyott, belapult, likacsossá lett
- egy nagy darab hó egyszer csak leszakadt, és
sirrenve csúszott le a partra. Hosszú jégtábla
terpeszkedett ott, a hógomolyag szétfreccsent.
Szőrös, didergő láb kalimpázott a levegőbe - a
barna pamacs kinyílt; pislogó szemek néztek
körüli csodálkozva.

Mikor a tej fényű jégtábla megindult, egy
pillanatra ijedten kapaszkodott meg - aztán
megrázta magát, felkancsalította az égre. Az is
világoskék volt és fanyar, friss szag párologott
belőle. Mintha üveget reszelnének, csilingelt
a zajló jég - szünetlen recsegés zengett, per-
cekig olyan hangosan, hogy hosszú és hegyes
füléhez kellett kapnia. Most kezdett csak
éledni: szája körül ravasz fintorgásba szalad-
tak a ráncok, nagyot ásított, aztán felkurjan-
tott.

Másfél napig kuporgott a jégen, dideregve
és vakaródzva, másfél nap múlva a jégtábla a
városba ért, lassúdott, ferdén közeledett a part
felé. Eltátott szájjal és rémülten nézett körül

ezen az ismeret-
len vidéken -
emeletes házak
sorakoztak a
parton, lejjebb
óriási, kupolás
épület merült ki
a ködből. A
magas partlép-
cső alján zsúfolt
hajók úsztak,
sikított a gőz,
emelődaruk
lánca nyikor-
gott.

Most már
zölden, élesen
sütött a nap.
Mikor a jégtáb-
la széle hozzá-
koccant a lép-
csőhöz, lódulva
felborult, sikol-

tott egyet, felugrott és kifutott a kövekre. Ugrálva
szaladt fel a lépcsőn, szőrös, sovány lábán megfe-
szültek az inak.

Mikor felért, zavartan és kábultan állt meg.
Tarta sokaság nyüzsgött a ragyogó simára csiszolt
úton. mindenféle színű holmi, először káprázó
szemmel azt hitte, fácánok vagy papagájok: - per-
cek múlva ismerte csak fel, ujjongva, az emberi és
asszonyi formákat. Ekkor remegni kezdett, a szíve
hangosan dobogott: az ismert, boldog és reszkető
rángás borzongott mellében. Másként pedig féle-
lem fogta el.

Két gyerek, amint a lépcsőn felkapaszkodott,
látta meg először. Az egyik rámutatott, a másik
kítátotta a száját.

- Né - sikított az egyik -, majom!

- Dehogy, te számár... - mondta a másik- mő-
kus...

De nem fejezte be, hirtelen, mintha elszégyellte
volna magát, elfordult. Ő is megriadt erre, bakug-
rásokban átvette magát valami cifra vasrácson,
egyszerre egy csomó ember közé keveredett, akik
visszahökkenek.

- No - mondta valaki.

- Ejnye, de megijedtem - nevetett egy hang.

- Mi az? - fordultak vissza mások.

- Nem tudom... mintha...

Megint megijedt, és - mint ahogy ilyenkor
szokta - két kezére ereszkedett, ledugta a fejét. E
mozdulatra a körülállók, úgy látszik, megnyugod-
tak, néhányan tovább sétáltak.

- Valami kóbor kutya - hallotta a feje fölött -, a
hajóról ugrott le.

- Barátom, felállt a hátulsó lábára, pont előttem,
azt hittem, rám ugrik.

A hangok enyésztek; ijedten, négykézláb futká-
rozott darabig a lábak között, aztán egy mellékut-
cába csapott. Itt óvatosan, félénken felállt: de
mindjárt lebukott megint, két piros, röhögő fiú
közeledett. Hallotta, hogy megállnak.

- Né - milyen furcsa kutya...

- Nem is kutya... valami állat...

- Fenét...

Ezek is továbbmentek, az egyik feléje rúgott,
erre rávicsorította a fogát. Pihegve, riadtan táto-
gott, és forgatta a szemét. Az ismeretlen benyo-
másoktól valami nagy szomorúság szállta meg.
Mit csináljon? Szomjas is volt, de nem mert visz-

szamenni a folyóhoz. Másik utcába futott át, a falak mellett szaglászott. Ekkor megint léptek közeledtek, már le akart bukni, amikor kimondhatatlanul édes, ismeretlen és mégis ismerős, fájdalmas, mámoros illat csapta meg. Felkapta fejét: ketten jöttek feléje... Az ismeretlen leplek és burkok ellenére is rögtön felismerte őket, hogy kicsodák... de milyen csodálatosak voltak! Lobogó, zizegő, lágyan fénylő fátylakba és ködökbe voltak burkolózva – csak a karjuk és a fejük látszott s a színes leplek alatt az idomok könnyű rajza -, aztán alul a lábak vörösbe burkolva. Ó, és milyen kimondhatatlanul szebbek és borzongatóbbak voltak így... és ez az illat, amiről álomszerű kábulat és félénk düh rázta meg...

Visszahúzódott egész a falig – de mikor elhaladtak a túlsó oldalon, s nem néztek arra, pillanatig se habozott tovább. Felugrott, és utánuk iramodott. Az egyik megfordult, futó pillantást vetett rá – ekkor megállt és remegve, szemében bódult könnyörgéssel meredt rá: a szakálla fénylett és lángolt.

- Mi az? – mondta a méltóságos asszony, egészen közönyösen, mikor a szőke nő megállt.

- Nem tudom – hebegte a szőke nő... – semmi.

- De hiszen te rákvörös vagy édesem – mondta a méltóságos asszony gúnyosan -, mi történt?

- Semmi... - dadogott a másik... - de ilyen butaság... fönt felejtettem... vissza kell fordulnom... bocsáss meg, drágám... Majd délután felnézed hozzád...

- Kérlek, kérlek, rendben van... szer-vusz... azért nem kell annyira megijedned.

- Semmi... ez az ostoba szél... a kalapom... - és hájához kapott. Aztán megfordult, és csaknem futva indult meg a másik irányban.

Mikor a közelébe ért, nagyon jól látta, hogy ránézett, ilyesmiben nem szokott tévedni. De kicsit megszédült a gyönyörtől, és túl szelesen iramodott neki - a szőke nő megrémült, és fütty! eltűnt egy kapu sötét torkában. Riadtan, pihegve állt meg - ha reketyebokor vagy odvas fatönk lett volna, pillanatig se habozik - de ez a furcsa, sötét kapu... Tanács-talanul pislogott. És ekkor észrevette, hogy a másik, a vöröshajú, bár nem fordul meg, nyu-

godtan, egyforma léptekkel távolodik... és mintha lassabban menne..

Három utcán keresztülloholta utána, a vöröshajú egyetlenegyszer se fordult meg. Ha emberek jöttek szembe, kezeire ereszkedett, és úgy futott tovább. Mikor a körüti érték, annyi ember lett egyszerre, jobbra, balra, hogy megijedt, elveszti köztük a selyembe burkolt lábacskákat - aggodalmában vakmerőbb lett, egészen közel férközött, és megbódulva ajkával érintette a selymet... A vöröshajú nem nézett le, de gyorsabban kezdett menni. Úgy látszik, most már ez is, az öntudatosabb is zavarba jött. Habozott, sietni kezdett, megállt - körülnézett. Valami nagy sárga állat közeledett, recsegve és zakatolva... éppen előttük állt meg. A vöröshajú hirtelen elhatározta magát, és felugrott valami vaslépcsőre. Ő utána... sárga szobába került... a nagy állat nekiiramodott.

- Hová tetszik? - hallotta a feje fölött.

- Szakaszt kérek – ezt a vöröshajúnak édes, édes hangja mondta.

Lihegve lekuporodott a földre, a pad mellé. Ekkor kezdődött a hecc.

- Mi ez a dög? – kiáltott egy recsegő, komisz hang. Aggódva, sunyin nézett fel a földről. Otromba férfiláb ért az oldalához.

- Kié ez a nagy kutya? – kérdezte a kalauz.

A férfiak, akik odanéztek, rögtön vállat vontak. Tudom is én! – mondta az egyik, a másik unatkozva fordult el. Néhány nő is ült a padokon, ezek egy szót se szóltak. Az egyik idegesen dobolt az ablakon. A másik pillantást vetett a többire: ebben a pillantásban piros zavar és gyávaság villant meg.

A harmadik már kinyitotta a száját, de aztán mégse mert szólni? Remegve, sunyin várt – melyik lesz?...

- Kié ez a kutya? – kérdezte hango-sabban a kalauz.

És ekkor a vöröshajú, közömbös arccal elnézve a fejek fölött, egészen könnyedén és oda-vetően azt mondta: az enyém.

Az egyik nő halkán felszisszent, és felugorva, kifelé tartott. A többi sápadtan türtőztette magát.

A nagy sárga csöngetett, megállt. A vöröshajú felugrott, és leszállt. Ő utána. Odalent alkonyodott már – hosszú, békés gesztenyeallé húzódott előttük, egészen üresen. Egyetlen lélek se mutatkozott, ameddig a szem ért. Ujjongva felsikoltott, és három bukfencet vett.

Néhány lépést sietve tett még a vöröshajú, aztán elcsendesedett. Lopva nézett körül. Aztán halkán bólintott.

Felállt és abbahagyta a bukfenceket, és odalépett melléje. A szemét még nem merte fölemelni. Csak az illatot szívta be tágult orrlíkákkal.

Némán mentek darabig. A szíve úgy ugrált, mint a béka.

- Chloe... - mekegett... - Chloe... Ne fuss el... Csak a tenyeredet akarom megcsókolni...

De ni, Chloe nem felel, nem is üt rá az ő kicsi gidaszarvaira, pajkosan, azzal a hamis utálattal, amitől megőrül.

- Így nem lehet... ostoba... - lihegte a vöröshajú.

- Menjen be... valahová... borotválkozzon meg... szerencsétlen... vegyen fel ruhát...

Pislogva, értetlenül nézett rá.

- Chloe... nem tudom, mit beszélsz... olyan szép vagy... olyan illatos vagy... csak a csuklódát akarom megcsókolni...

A mellékutcából léptek... A vöröshajú megáll, pipacsvörösén. Sziszegve szól rá.

- Nevezzen méltóságos asszonynak... míg ezek látnak...

Hirtelen előrefut, nem néz vissza. Két férfi jön. Ő lekuporodik a földre. Elmennek. Megint feláll, utánakullog.

- Chloe... ne tégy úgy, mintha nem ismernél... Tudod te jól, ki volt az, aki a vadrózsa-bokorban lábikrádba harapott... Vigyázz! még megvannak a fogaim...

A fogai megvillannak.

A vöröshajú lihegve beszél valamit.

- Menj be valahová... borotválkozzál meg... várj... majd küldök ruhát... hordárral... akin olyan vörös sapka van... Aztán, ha felöltöztél... fel-

jössz... azt mondd, kezét csókolom... értetted?... Aztán téged úgy hívnak, hogy Vörös Géza... értetted? Vörös Géza festőművész... lánykori ismerős... értetted? A többit majd...

Tátott szájjal néz rá... mi ez? Ingerkedik?

A vöröshajú tovább beszél.

- Aztán senki után nem szabad futni... értetted?... senki után... mert akkor többet nem állok szóba veled... hanem elkergetlek...

Elszontyolodva, lehunytt fejjel néz Chloéra.

- Mi?... Senki után?... Ohó! Cigánykereket vetett.

A vöröshajú elvörösödik.

- Takarodj! - sziszegi. – Ostoba! Takarodjék!

Előresiet.

- Mi ez? Miféle hóbotos szavak? Eh! Már megint ugratni akarja!

Nagyot sikoltott, örült bukfenceket vetett. Ohó! Ohó! A levegőben fordult meg. A szíve majd kikapott a vidámságtól.

Megint léptek.

- Méltóságos asszonyom!

- Varga, maga az? Kísérjen hazáig. Olyan ideges vagyok. Egy nagy kutya vagy mi fut utánam.

A negyedik bukfencnél vette észre őket, már akkor jókora távolságban siettek. Ülve maradt a földön, eltátotta a száját.

Aztán halkán, panaszosan vonítani kezd - a hold éppen most jön föl az égre. Könnyei szakálába csurognak, zokogva kuporog darabig, majd nekilödul, és panaszos, keserves vonítással iramodik el. A februári szél zizegve sepri végig az utcát.

(1920)

Pusszancs!

Nem! Egyáltalán nem hiszem, hogy nekünk már nincs mit megbeszélni!

- Értem persze. Lehet, hogy igazad van, de...

Természetes, hogy igazad van?! Le ne szédülj az egódról, még kitöröd azt a zsiráfnyakad!

- Nem gyertyafényes vacsoránál kell erről beszélnünk, az a fontos, hogy ne itt.

Mi az, hogy majd te eldöntöd, mi a fontos?! Ez nekem fontos; és ez kijelentés, nem kérdés!

- Légy szíves, legalább hallgass meg! Nem arról van szó, ez egészen más téma lenne, ha nem makacskodnál.

- Mégis mitől félsz? Hogy a nyilvánosság előtt lerohanlak? *Szeretnéd, mi?* Na de kérlek, ennyire nem vagyok kiéhezve!

Ebbe most miért pirultál bele? Csak nem megint belegázoltam patyolat-lelkedbe? Vagy épp annak örülnél, ha megengedhetnéd magadnak?

- Látom, hajthatatlan vagy...

Szóval szerinted nem találkozhatunk. És mégis miért? Mert hibáztál, és ebbe valamelyest engem is belerángattál?

- Na és? Élünk mind a ketten, „meg sem történt”! Éppen azt magyaráznám, ha nem vágnál folyton a szavamba, hogy valami egészen másról szeretnék most beszélni veled. Fontos!

Hé, a világ nem úgy forog, ahogy te akarod! Ha így hiszed, inkább nézd onnan, nem lehetséges-e, hogy a forgáshoz idomul az akaratod, csakhogy elmondhasd, te diktálsz.

Ez a beszélgetés sem vitte előbbre a dolgot - gondolom, mikor már az utcán baktatok hazafelé. Kár. És ez a sok kellemetlenség: alapvető félreértésen állt (illetve bukott) eme ügy. Ez a szegény szerencsétlen komolyan azt hiszi, most szerettem belé igazán, közel(ebb) akarok kerülni hozzá és minden egyéb, amire egy superhímtől ilyenkor számíthatunk? Ha a szemébe nézek, a lelkét félti. Titkai vannak. Legyenek. Amihez ebből nekem közöm lett, azt már rég lezártuk, még az összeveszés sem maradt el!

Hiába a legszebb dolog a békülés, mi már nem találtunk vissza abba az állapotba - és akárhogy is nézem, ez így van jól. Több mindent szerettem volna mondani neki, elvégre abban maradtunk, hogy „barátok vagyunk, már úgyis megismertük egymást - minek újra csatázni?”

Csak azt kéne észrevennie, hogy maga alatt vágja a fát. Illetve egy csónakban ül (képzavarra fel!), mert a hajót már elsüllyesztette, és most is apró fakorongokat fűrészsel ki. Ráadásul nem érti, hogyan kerül be az a sok víz a csónakba, és miért lesz ő maga is egyre vizezebb... Hagyjam megfulladni?

Major Csilla (AFro(Poli)sz)

A műveltségi vetélkedő végeredménye

Az idei műveltségi vetélkedő – mondhatom – remekül sikerült. Kilenc csapat, harminchat résztvevő, érdeklődők, szurkolók, szervezők jelenlétében folyt a prima hangulatú küzdelem.

A végeredmény:

A „karaj” csapat (Benkő Margita, Oláh Panni, Schepác András és Szabó Domi – 12. évfolyam) nyerte a győztesnek járó tortát és a tízezer forintot érő utalványt.

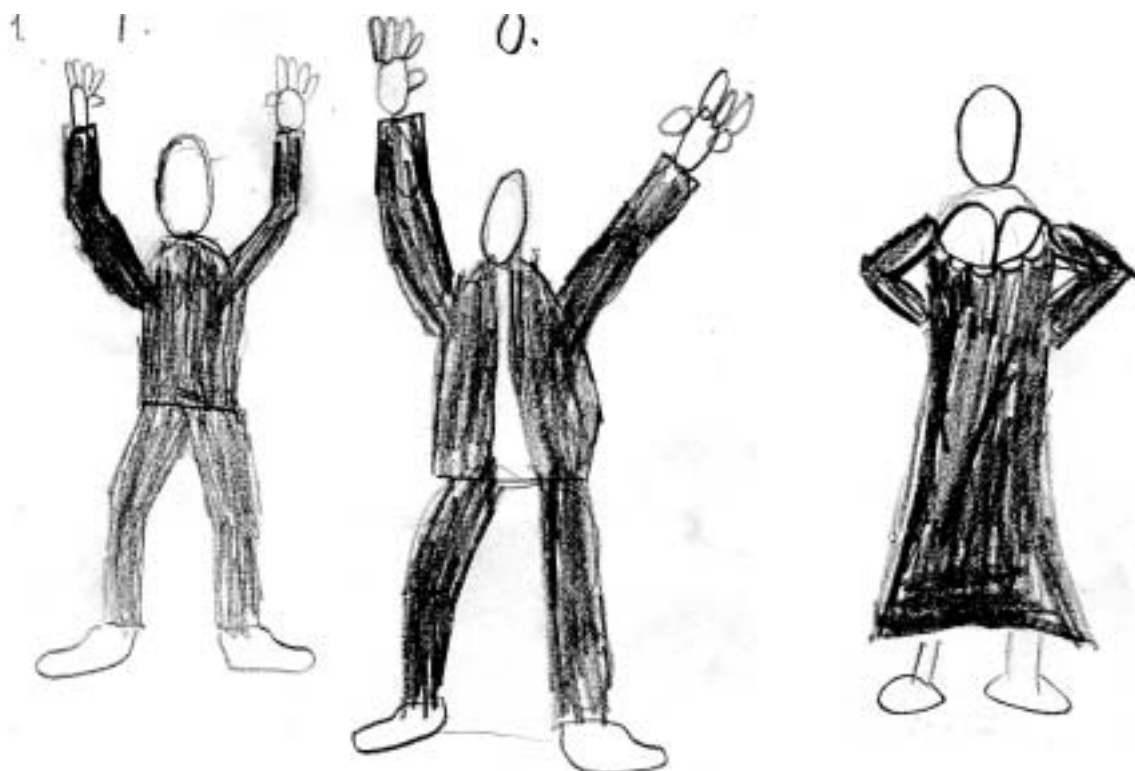
Második helyezést ért el Bródy Gábor, Kálmán Matyi, Pálos Péter és Ránki Dani 10. évfolyamos csapata. Ők könyvjutalomban részesültek.

A Kabaré osztály tagjai lettek a harmadikok, név szerint Benkő Dóra, Nemesbüki Hanna, Pájer Lilla, Szőnyi Tusi, és csokoládé volt a jutalmuk.

A hetedikesek a Különdíjat szerezték meg - megérdemelten.

**Gratulálunk minden indulónak,
és reméljük, jövőre újra találkozunk!**

Művészetismeret munkacsoport

Csütörtök

Annyira örülök ennek a napnak! Pedig a heti hétből ez a legelviselhetlenebb a suliban: hét tanítási óra (nem is akármilyenek); a tudat, hogy már három nap mögöttem van. A tudat, hogy ennyi még elvált a hétvégétől.

Szünet van: a tanáraink okosodnak, mi pedig élvezzük ennek közvetlen következményét. Hogy a közvetetről miként fogunk vélekedni...? Eh, nem is gondolok rá! Elvonja figyelmemet a torokfájás és a tiszta papírzsepik hiánya, a ragyogó napsütés, amit egyelőre a paplan alól kémlelek a félig hólepte ablakomon át. No, és persze a paplan alatt morgó gyomrom!

Letámolygok a konyhába. A család szorgos méhecskéi a hajnali mínuszokkal kirepültek, anya maradt csak itthon. Meg az a rusnya dög! De senki sem akadályozhat a habos kakaóhoz vezető úton: se macska, se... csak az üres kakaós doboz! Kétségbeesetten ások egyre mélyebbre a szekrényben, a lépcső mögé is bemerészkedem - hasztalanul. Mi lesz most velem!? Velem és a csodálatos reggelemmel? A csodálatos reggelemmel, a ragyogó napsütéssel, a tavasszal - az életemmel? Hogyan tovább? - állok magamba roskadva, leszegett fejjel. A pánik megkörnyékező.

Pénz van nálam. Itt egy bolt. Pompás együttállás! (...) Másfél óra után mámorosan úszom hazafelé. Igen, úszom: úszik az egész utca. Olvad a hó, majd' megvakulok a pocolyákon szikrázó napfénytől. Ami most folyik, az estére (mire indulnom kell) megfagy - haraphatom a betont, mint ló a tököt! Zsákmányomat úgy szorítom magamhoz, mintha szökni akarna. Egy csomag kakaó - mit küzdöttem érte! Az utolsó csomag. Az utolsó esély a mai nap gyönyörűségessé tételére. De van más is a pakkban: bérlet. Egy 710 forintos MÁV-bérlet, ami 20 kilométeren át megóv minden ártalomtól, távol tart mindenféle kalauzkalap alá bújtatott idegentől és feljogosít a puffogásra, ha terebélyes helyfoglalómra nem tudok leülni. Igen: kis papírfecni, óriási hatalom! És egy kaján vigyor az arcomon, ahogy figyelem a bliccelőket. Vagyis akik próbálkoznának. Na, de kérem! Ifjúság! Ezt még én is jobban csinálom!

A pénztárnál ismét Tökalsó. Most csak egy fiú áll előttem, mi alkotjuk a Sort. Tökalsó elfoglalja helyét, alig látszik az üvegre kiragasztott hirdetésektől. A fiú hirtelen lép egyet balra és rám mosolyog (hátról jobban tetszett) és (ál)udvariasan előreenged. - Na mi van? Te is rettegsz ettől a fickótól? - gondolom magamban, mialatt lányos zavarom leküzdése után sorolom, milyen tulajdonságokkal rendelkező bérletet szeretnék. Előtte illendően üdvözöltem az Embert az üveg túloldaláról. Válasz nem érkezett, csak egy szó: - Diákigazolvány? - Van, miért ne lenne? Diák vagyok, tanulói jogviszonnyal, egy csomag kakaóval és egy ezressel. De meglepve magamat is, szó nélkül megmutattam a matricát, sőt a fényképet is, ami kb. olyan, mint a lóversenyeken a célfotó. Semmi kötekedés, hogy ne nyúljon hozzá, semmi puffogás a jogokról meg a kötelezettségekről és a köszönés viszonzásának igényéről. Biztos a napfény teszi! Teljesen átszellemülten várom, hogy kitöltse a bérletet, hogy kiszámolja a visszajárót és szó nélkül kérje a következőt. A fiú még mindig a pénztárcájában matat, ebből levonom, hogy mégis maradna időm egy kis érzelmközlésre. De Tökalsó már türelmetlenül pásztázza felsőtestem (több szerencsére nem látszik belőlem). Amint az aprót zsebre teszem és a bérletet az igazolványhoz préselem. Megköszönöm. Azt mondom: - Köszönöm.

Kis szünet után egy mosoly kíséretében elejtek egy - Viszontlátásra! További szép napot! - ot. De semmi! A srác előkapja az időközben összeszámolt apróját, én magamhoz szorítom a kakaós zacskót és türelmetlenül Tökalsó szemébe nézek.

A csoda most sem történt meg...

POLISTÍLUS(talanság)

A minap nagy "kincsre" leltem. Rendeltem egy melegszendvicset a büfében, és amíg az sült, a szememmel végigpásztáztam a büfé polcain. A cukor és a citrom mellett egy füzetet találtam. Mivel nyitva volt, gondoltam, belenézek, kié is lehet, de mivel szándékom a büfés néni számára is nyilvánvalóvá vált, rögtön mondta:

- Ez a véleményes füzet!
Ja! Akkor nyugodtam beleolvashatok.
Egészségem megóvása érdekében nem kellett volna!
Az alábbiakban a teljesség igénye nélkül válogatást mutatok be arról, hogy itt, a Politechnikumban szerintem néhányan mennyire félreértik a világot.

Vegyük szépen sorba őket! Milyen szépen és milyen szép dolgokat is tudnak ők *kérni*.

Több szöveget!!! - Az Best!

LEGYÉL LUKACSOS BÖRHARISNYA'BA
FINOM A SPERMÁJ TÁRSIKA
SEXI AZ ELADÓ

Gyümölcsöt saládtól 910. A fogadó zöldséget mi van?

GYÜMÖLLSÖTT!!!
ARANY A'SZOKAT és CIGIT!

Hááát, ez eddig elég gáz. De ha valaki azt hinné, hogy ezt már nem lehet tovább fokozni, az olvasson bele a folytatásba!

Meggyőződésem, hogy ők az alábbi stílust valóban *kérésnek* értelmezik. Szerintem ezek utasítások, követelözések. Csak azt nem mondta még meg senki a beírások szerzőinek, hogy azért a világ még nem tart ott, hogy ilyen stílust engedjen meg bárki magának!

deppenel pucel' vör!!!

Több keclmepot!!!

Sokból több kaja kene. És csak minden, mi' mindenki' csak aki, csak kene. Egyjötul En vagyok király!!!

CSAK 3 DOLG HIÁNYZIK:

Söd³

KENE 1 KIS KOKO!

És most jön a csúc! Igaz, erre nem a büfés könyvben leltem, hanem a folyosón. Az egyik ügyeletes osztály azt találta ki, hogy vers-játékkal lepi meg az iskolát. Az üresen hagyott részekre kellett beírni a verssorok folytatását. Van köztünk egy polis, aki rettentő viccesnek gondolta magát, az alábbiakat sikerült prudukálnia:

E világon ha ütsz tanyát,
 hétszer szüljön meg az .apád!.
 Egyszer szüljön égő ..anyád..,
 egyszer jeges ..hullád..,
 egyszer bolondok ..felhárd..,
 egyszer hajló, szép ..kamrad..,
 egyszer kongó ..kriptá..,
 egyszer disznók közt az) ..kacsa..,
 Fölsír a hat, de mire mégy?
 A ...Ló'f*sz? te magad légy!

Úgy látom, hogy az utóbbi néhány évben nagyon elszaporodtak az ilyen és ehhez hasonló megnyilvánulások itt, a Politechnikumban. Kis túlzással azt állítom, hogy ez a stílustalanság lett a Politechnikum új stílusa. Valószínűleg azért lehet ez, mert semmi sem szab gátat az új stílus terjedésének. Engem nemcsak a stílustalan stílus, hanem ez utóbbi tény is nagyon zavar.

Néha azt gondolom, nincs remény. Minden hiába. Itt a vég. Aztán a hosszabb-rövidebb ideig tartó morgolódás után arra, gondolok, hogy "nehogy már én szenvedjek néhány önkontrollal nem rendelkező, magát iszonyú jópofának tartó iskolapolgár (?) miatt!"

De vissza a stílustalansághoz! Baromira önérzetes itt mindenki. Tudtára adják a világnak, hogy velük nem lehet ám csak úgy lekezelő módon beszélni! Közben meg nem látnak tovább a szemükbe lógó gerendától: így születnek az itt-ott olvasható követelőző, durván sértő, alázó feliratok. Mindenkinek csak egy dolgon kellene elgondolkoznia: vajon neki hogyan esne az, ha így beszélnének vele! Tudom, hogy most is süket füleket döngöttek, mert pont azok nem olvassák el, akikről beszélek itt már a harmadik oldal óta.

Ezért *sem* szeretek már a Politechnikumban dolgozni...

Csoncsi

Vasárnap

Úgy fekszem itt, mint egy kitaposott béka az útszélien... de felettebb kényelmes! Épp heti kudarcaimat teszem a mérlegre és keresek melléjük sikereket - reménykedve, hogy ez utóbbi felé fog majd billeni képzeletbeli mérőalkalmatosságom. A nap ragyog, a madarak csiripelnek, és erről egy régi barátom - fővárosunk szülötte - jut eszembe, aki egyszer nálunk aludt. Reggel zaklatottan ébredt, és nem tudta, miért. Hiszen övé volt az ágyam, kapott reggelit és megismertettem vele a habos-fahéjas kakaómat is. Csak a következő reggelen jött rá, amikor ismét a saját ágyában ébredt, hogy a madárcsiripelés volt idegen számára. Én anynyira bezsongok tőle!

Nos, vegyük sorra: hétfőn éreztem, hogy hétfő van. Minden csapásra jutott kettőegyszázharmincháromezred katasztrofális esemény. Ezekről nem szívesen beszélek (tudod, ez is egyfajta intim dolog nálam). A kedd rövid volt, kedvelem is érte! Szerdán újabb orvosnak mutogattam lábaimat, mert az eddigi már le sem vetkőztetett, csak az iszappakolást javasolta - gondolom azért, hogy szokjam a földet...

Már kezdtem picit belehalni, hogy senkinek sem hiányzom, amikor esemesem érkezett. Közvetlen olvasása utána meg a csalódás: „>->-> Ez a nyíl a szívedhez közeleg! Küldd el öt jó embernek, és tíz napon belül a szerelmed bevallja, mit érez, ha megszakad, tizenöt év szerencsétlenség. Puszi Szandra ”

Először is: mi van, ha nem vagyok szerelmes? Másodszor: a szívemhez ne nyíl közelegjen, hanem - ha maradunk az átvitt értelemnél - egy pasi próbálkozzon; köznapiban meg a vérrel is beérem. No, és mi számít jónak? Ami nekem jó, az lehet (sőt, egyre gyakoribb), hogy másnak rossz. Amúgy én nem ismerem öt jó embert. De legalább van, aki ezt tartja rólam! És köszi, de nem akarom még végighallgatni Szerelmemet, hogy én inkább vagyok vérző, mint érző lény és felőle akár... Végül: mit nekem plusz tizenöt év?! Az eddigi tizenötben megszerzett tapasztalataimat bővíthetem! Mihez kezdenék én a szerencsémme! Biztosan összevesznék vele, és be akarnám hódoltatni, amit ő nem viselne el, és elhagyna. (Amúgy meg ki az a Szandra?)

Csütörtökön újra a föld alá kényszerültem: metró. Már megint milyen jól csináltam! - mondtam magamban, mikor a finisben a lehető legjobb pozícióba helyeztem habtestemet az ajtónál. Erre nem odafurakszik egy... egy... egy utastársam?! Úgy kb. hatvan és a halál között járhat. És egész végig a haját igazgatta. Megszoktam, néha - öntudatlanul, persze! - én is művelek ilyesmit. Kedvem lett volna az ajtók kinyitásakor jól összekócolni azt a pár szál haját!

Az iskola könyvtárában megnéztem egy évfolyamtársam műveiből összehozott kiállítást, hogy erre a hétre is meglegyen a kultúra. Upsz, majdnem azt írtam ide, hogy nagyon tetszett, de már én magam is undorodom ettől a közhelytől - még ha igaz is. Ötletes, színes, tarka-szembizsergetős, humoros, kicsit kusza, kidolgozott... látni kell!

Pénteken a szokásosnál is nehezebben keltem fel, mert előző este virrasztottam. Guppinak nem vettem Nőt, mert egy kanál vízben is szaporodnak. No, meg a féltékenység! Aztán meg mit csinállok azzal a sok kis úszóval? Hetente jövök a kis vizesedénnyel az iskolába és belecsempészem őket a Természet akváriumába? Egy harcsát vettem mellé; nyugisan vacogtak a vízben (eh, ezek a szélsőséges éghajlati viszonyok a szobámban...), amikor azt láttam, hogy Guppi üldözi Harcsát.

Neki is tavaszodik... kanos.

A filmszemle és a mázlista ifjanc esete (1)

Január végén és február elején volt a 35. filmszemle. Ezt legalább olyan hivatalosan kezdtem, mint egy szürke Népszabadság/egyéb napilap cikket.

Rengeteg film érdekelt (mint később kiderült, többnyire azért, mert nem tudtam róluk szinte semmit). De hát ugye polis vagyok, tanulnom kell, színházba megyek, a Takács interjút vágтам. Azt próbálom kinyögni, hogy nem volt sok időm filmeket nézni. Persze azért az alábbiakat sikerült megtekintennem, ebből kifolyólag írok.

Mix, Tamara, Dealer. továbbá dokumentumfilmek: Remete remeke, Valahol otthon lenni, Zárt karokkal, Örökség - egy halász története. (Egy kicsit hazudtam, mert az utóbbi kettőt már korábban láttam.)

MIX: beszédre nem igazán érdemes, egy olyan magyar származású rendező filmje az országról és a fiatalokról, aki két dologról biztosan nem tud semmit: az országról és a fiatalokról.

TAMARA: elképesztően hangulatos, gyönyörű film, én kicsit a magyar Amelie-ként fogtam fel, legalább olyan jókedvet csinál, legalább olyan kedves. Sajnos nem tudnék elég jót írni róla, de mindenképpen kötelezővé tenném (ha én lennék a diktátor-ámen).

DEALER: a Tamara mellett a másik film, ami idén megváltja a világot. Egy dealer története - ezt hittem róla az elején. A drog fogalmát felhasználóin, környezetén keresztül mutatja be, izgalmasan megrendezett hosszú jeleneteken keresztül. Mindezeket a jellemeket, a droghasználókat persze a dealer személyén keresztül látjuk. A legkülönbözőbb szituációk. A drogos filmek mindegyikével ellentétben nem az átlag drogos fogalmát akarja definiálni, hanem egy félig külső szemlélő, a dealer viszonyát, hozzáállását ismerhetjük meg a droghoz, drogosokhoz. Egészen újszerű eszközökkel kelt hatást, nem belövés, vér vagy hányást mutat. Nem mutat sokat, csak amennyi szükséges. A drogválságokkal párhuzamosan egy kisebb családi dráma is lejátszódik, ami persze más megvilágításba helyezi a többi részt. Természetesen tudom, hogy nincs olyan szó, hogy „drog”. Illetve a szónak nincs jelentése.

A dokumentumfilmekkel nem kívánok untatni senkit (jobban szeretek játékfilmmel untatni), de egytől egyig elképesztően jók. Na jó, nem mind, de ez a négy, ami a szemlén volt, biztos. A remete remekét egyébként egy expolis diák, Sir Mai Marci csinálta, és egyébként különdíjat kapott, és egyébként is bocsesz!

Persze a filmeknek ez töredéke csupán, de a hallottak alapján sikerült kifognom a két legjobb alkotást. Azonban egy pár film mindenképp felkerült a „megkellnézni” listára: Szezon, A mohácsi vész, Másnap, Getno, és amik nem jutnak eszembe.

Valamiért a filmszemle nem köztudott dolog, sokan azt hiszik, hogy zártkörű, pedig teljesen nyitott, az átlag mozijegyárnál jóval olcsóbban, a premiernél jóval előbb nézhetünk magyar filmeket. Egy szóval ajánlom mindenkinek, és járjatok szerencsével.

Kálmán M Máttyás

A Fiatalok Hete (2)

Januárról februárra bűvös hetet éltem át. Filmszemlén voltam. Jóformán beköltöztem: ámultam, kábultam, szerettem, utáltam, sírtam, nevettem, bosszankodtam, dicsértem, felháborodtam, elképedtem, kellőképpen leamortizálódtam... Néző voltam. Kultúr-zombi. Beszámolok:

A magyar film barátjaként mindig is lelkes látogatója voltam a fesztiválnak. Különös gyönyört jelent számomra moziteremről moziteremre vándorolni, egyik élményből a másikba csöppenni. Hatalmas iskola. Hihetetlen vizualitással és esztétikussággal áldja meg az embert. Egy héten át csak összehasonlít, átgondol, elemez, feldolgoz. Nem fokozom, gyönyörű agysejtirtás.

Összesen tizenhét alkotásra váltottam jegyet. Akkor még nem sejtettük a barátaimmal, hogy mibe is vágunk bele. Egy idő után elszoktunk a Nap perzselő fényétől, otthonunk és egyetlen jó anyánk a moziterem sötétje lett.

A játékfilmek szempontjából az idei különösen izgalmas mezőnynek ígérkezett. Ez a fiatalok szemléje volt. Azért Jancsó Miklós – „a legöregebb-legfiatalabb rendezőnk” - ötöd-szörre is előrukkolt már-már nemzeti (anti)hőseivel, Kapával és Pepével. (Mohácsi vész). Idén egy új, masszív generáció kívánt szólni hozzánk. Itt volt Antal Nimród, az ő sátáni tekintetével. A szemle alatt ahányszor megfordult ördögi szférámban, tekintetéből mindig a jóízű önelégültség sugárzott. Van miért örülnie. Hét kemény évnek kellett eltelnie, hogy végre elkezdhesse a Kontroll munkálatait. Megfelelt sötét utópiáinak. Kultuszfilmet hozott létre. Míg Bulcsú, a Kontroll hallgató ellenőre a szépséges mackó-lány szerelmét, Nimród a filmszemle számos díját nyerte el. (Többek között a legjobb elsőfilm, a legjobb operatőr /Pados Gyula beszarásjó munkája/ és a külföldi kritikusoknak Gene Moskowitz díját.) Itt volt Török Feri – a tavalyi TMT zsűrielnöke – második játékfilmjével, a Szezonnal. Garas Dániel méltóságteljes, többnyire statikus, közeli képei, Zagar finom, dubos-bluesos muzsikája, Nagy Zsolt, Nagy Ervin és Kokics Péter játéka no meg az erős rendezés megteremtik az elmúlt idők egyik legkomikusabb tragikus alkotását. (Karcagi vendéglátós fiatalok lezúznak a Balatonhoz, ahol megpróbálnak eleget tenni álmaiknak, vágyaiknak. Reménytelenül nem jön össze nekik semmi ebben a reménytelenül szomorú filmben.) Török Feri a legjobb közönségfilm díját vihette haza, amely nem mást, mint egy laptopot foglalt magába.

Második filmmel jelentkezett még Hajdú Szabolcs (Tamara; első film: Macerás ügyek /nagy-nagy favoritom/) és Fliegauf Benedek (Dealer; első film: Rengeteg). Hajdú Szabolcs nem mindennapi, négyszereplős kis képzőművészet-burleszket hozott létre. Két gyönyörű nő és két kevésbé gyönyörű férfi tenglegését követhetjük végig, a zöldre, pirosra és babakékre festett baromfiudvar narrálásában. Szaladják István széles, tökéletesen megkomponált képei, a színészek - a négy közül a Tamarát alakító Török-Illyés Orsolya, akinek szépsége nem evilági jelenség - és a baromfiudvar összeszedett játéka, a többnyire improvizációra épülő jelenetek játékossága és a film szellemének határtalan szabadsága teszik ezt a kis, de nagyszabású alkotást roppant szerethetővé.

Fliegauf Dealer-éről az elkövetkezendő évezredek során hosszú elemzések fognak születni. Elementáris. Képi, színészvezetési (egyőtől egyig amatőrök), irodalmi csoda. Gyakorlatilag 160 percnyi csend. A dealer egy napját követhetjük végig, kliensről-kliensre (szkeccsről-szkeccsre), az ébredéstől a meghatározó másnap hajnalig. Nem látunk drogokat, szétroncsolt vénákat. Szemléljük a szer használóit, megtört, roncs embereket. Állapotokat látunk, és ezért válik az egyik leghatásosabb drogfilmmé. A legjobb rendezés, forgatókönyv és hang díját nyerte el.

Ez a három film volt az, amely - mondhatni - nagyszabású élményként szolgált. Mint utólag kiderült, ez a benyomás számos többi filmrajongóéval egyezett meg. Bizarr...

Kárpáti Pisti

Taylors

Brad tízévnnyi mély meditáció és 33000 mantra ismétlés után hazatért szülőföldjére, hogy leróhassa kegyeletét sajnálatos módon elhunyt szerettei sírhalmán. Mikor beért a Woolffield temetőbe, behunyta szemét, szívére tette kezét és hagyta, hogy érzései rapszodikusán sodorják a Kis Lucy halvány rózsaszín sírja felé. Ott letérdelt és kitörölte szeméből a szép emlékeket idéző könnycseppet.

- Ó Lucy és drága szüleim! Bárcsak megmenthettelek volna titeket. Most új életet kezdek és méltó leszek a Taylor névhez.

Majd felállt, erőt vett érzésein és már épp indulni készült a kijárat felé, amikor meg-

látott egy könnyeivel a földet áztató gyönyörű özvegyet. És akkor azt mondta:

- Hello baby!

Epilógus

Kilenc hónap és három perc múlva megszületett a még kisebb Lucy.

(Folytatás NEM következik)

Bródy Gábor, Kálmán Matyi, Oláh Panni

Kedves Mindenki, aki elolvassa ezt a pár sort!

Aki találkozik valahol a BeRenDámmal és a Sapkával, legyen szíves megmondani nekik, hogy azonnal találjanak vissza hozzám!

Ismertetőjegyek:

- BeRenDa: meg van jelölve, hogy az enyém (pici póni-szimbólum, talán a nevem is rá van írva). A végén hobbit-rigmusok és csatakiáltások foglalnak helyet.
- Sapka: fekete, van rajta egy fejnyi lyuk (alul) és a tetején egy kisebb is - egyéni célokra ;-)

Pó(ó)ni < AFro(Poli)sz >

A tartalomból

IT-jegyzőkönyv mellékletekkel.....	2
Iskolabíróági hír.....	5
Sporteredmények.....	7
Irodalmi házi verseny.....	9
Karinthy Frigyes: Február.....	13
Major Csilla: Pusszancs.....	16
Pó(ó)ni csütörtököt mond.....	18
Csoncsi grefitizik.....	19
Pó(ó)ni vasárnapja.....	22
Kálmán Matyi (film)szeme.....	23
Kárpáti Pisti, a néző.....	24
A Taylor-család epilógusa.....	26
Rejtvény.....	27

Aranyképesek

- Ragoló nyelv
- Nemtörődöttség
- Beletörődömség
- A legérzelem dúsbab része
- Két alliterációba ütközünk
- Találunk benne apró megszemélyesítést.
- Az összes versszak keretesítve van.
- Erre a költő leírja a kilencedik versszakot.
- Az utolsó versszakot már a költő rakja hozzá.
- A művet még egy utolsó, tizenötödik versszak zárja.
- A bujdosókat látjuk, ahogy bujdosnak.
- Mintha összezúzták volna élete értelmét, ami most a múltban hever.
- Külön rész van a büntett fényderítésére.
- Végső megnyugvásra tér.
- Az egészen korabeli sötét érzést varázsol.
- Ő, illetve nővére élték túl a gyermekkorukat
- Dosztojevszkij visszatért Szentpétervárra, és újra megragadhatta a tollat.
- Ady autodidakta hívó lett.

* * *

A -illusztrációkat a hetedikeselek készítették, akik Molière Tartuffe című drámájának szereplőit rajzolták meg 17. századi változatban, és ahogy manapság néznének ki.

A Közgazdasági Politechnikum lapja

Felelős kiadó: Puskás Aurél

Felelős és tördelő szerkesztő: Jakab Judit

Postacím: 1096 Budapest, Vendel utca 3.

e-mail: jjudit@poli.hu, internet: www.poli.hu, helyi hálózat: P:\poligraf

Készül a Közgazdasági Politechnikum sokszorosító műhelyében